

מה:

עין משפט
גר מצוה

בג א מי' פיי"א מהל' מלוה
ולוה הל' ד טוש"ע ח"מ
סי' קז סעיף א וסי' קח סעיף
א:

ב [מיי] שם טוש"ע ח"מ סי'
לט סעי' א וסי' קיא סעי'
:א]

בד' ג' מ"ח פ"ח מהל'
בכורים הל' כא [והל'
כז כג] סמג עשין קמד
טוש"ע י"ד ס"ה שה סעיף
כו:

ב' ד' מ"י שם הלכה כד
טו"ש"ע שם סעיף כח:
בו ה' מ"י שם הלכה כו [והל'
כו כח] טו"ש"ע שם סעיף
כט:

שיטה מקובצת

[illegible]

(א) עי' מוסף הערוך ערך זין
3

רבינו גרשום

בְּנוֹן / לַעֲלֵים לַעַל שֶׁבֶר
 הַמֵּי מֵאֵר / לִמְדָה לִכְתּוֹן לֵאמֹר
 הָיוּ עֲשֵׂה מִסְבָּח לְכֹחַ לֵאמֹר
 חֲזָרִי חֵן / לִכְתּוֹן לֵאמֹר
 מִצָּרִי חֲלֹקוֹן קְשׁוֹרִי דָקָה
 לְחֵן מִחֲצֵה לִקְחוֹת לֵאמֹר
 מִשְׁבַּע יְהוֹי: ר' הוֹרֵדָה
 אֲדַמְרוּ תַחֲבִיבִי: נִסְכֵּס אִפִּי
 כֵּן חֲלֹקוֹן שֶׁבֶר חֲמֵס אִפִּי
 חֲמֵס חֲמֵס: אֵל חֵן, לִדְלֹחַן
 לְק' אֵל מִיָּרִי תַחֲבִיב בִּרְבָה
 עֲשֵׂה לִי: עֲשֵׂה לִי וְלֹא
 וְעֲשֵׂה לִי וְלֹא, דְּהִינִי
 כֵּן וְשֵׁן / לֵאמֹר:
 אֵל חֵן, / וְאִפִּי חֵן:
 וְכִינֹן דְּתוֹמֹת מֵן מִצֵּי
 יְחִיבֵי חֵן לֵאמֹר דְּרָקָה אִפִּי
 אֲלֹא חֲמֵס מְחוֹת מִחֲצֵי:
 אֵל חֵן, אֲלֵי חֲצֵי / אֵל:
 מֵן אֲרִיִּי עֲשֵׂה לִי: אֲלֵי:
 שְׁפִיטָא עֲשֵׂה לִי דְּרִישָׁה
 לֵאמֹר אֲחֵד / שֶׁבֶר יִגְבֹּחַ
 מִלְּחֹן מִשְׁתֹּרֵת אֲמֵלֵךְ
 לֵאמֹר חֵן, / מִכְרִי לִי
 וְלֹא חֲצֵי: בְּרִי אֵל שֶׁבֶר
 שְׁפֵא קִמְפִּלְגִי כְּלוֹמֵר אֵי
 תִּרְחִיבֵנִי בְּכִירוֹ לִי וְדִבֵּר
 שְׁפֵא מְלִיגִי חֲלוֹת אֵל
 וְשֶׁבֶר כִּי בְּרַח אֲדַמְרוּ
 הָדָא וְחֵן מִצֵּה מִצֵּה יִשְׁמַח
 וְלִקְחוֹת שְׁפִיגִי בְּרִבֵּךְ
 שְׁפֵא ר' מֵאֵר כְּבֵר ר' אֵל:
 שְׁפֵא דְּמִלְכָּה לֵעַל מֵן אֵי

יש בכור פרק שמיני בכורות

דרבנא מאיר סבר חמש ימיו ולא דמי לחמשה צוק דמסקין (צ"ק דף ע"א) אפילו חמשה חזאי צוק אמר רחמנא דהתלומדין ויניהו ויש לו לשלם מה שהוא חייב אבל הכא מלוא חמש סלעים גמ חמש רמי עליה ולא מקיימא בפחות מחמש א"ע"פ שיכול לשלם לעשרה כהנים בזה אחר

היה לא דמי הכא דלא משמעבז אלס
בצתי חמש: ואם לשני בהנים נתן
אין יבול להוציא מידם. וא"ת כיון
דלס לא נתן אין זקוק ליתן השתא
דנמי דנתן יז נמי ליהוי נתקפו סתם
למוציאין מידו דלמחר צפרק שנים
למציאן אוחזין (ב"מ דף ו: יב) והכא ניחא
טפי דאין יודע ממי להוציא אבל
לקמן קשה טפי גבי מת ציוס שלשים
דקאמר ר' עקיבא אס נתן לא יבול
והאס לא נתן לא ימן דכיון דלס לא
נתן לא ימן השתא נמי כשנתן ליהוי
נתקפו כהן וי"ל כיון דמתחלה נתנו לו
בתורת מתנות כהונה אע"פ שחז"ל
נמנהגה שאס לא נטל לא היה רשאי
ליטלו מספק לא אמרינן מוציאין
מידו וכן ההוא דבא באמצע החדש
בספק השולל (ב"מ דף קב:) דלע"ג
דמתחלה החדש טולו למסכרי לא
מדמינן ליה למקפו כהן: אם נתנו
עוד שלא חלקו בו, לרין יז שום
דלריכותא אלאי קתני בשרוייהו
פלוגמא דר"מ ורבי יהודה:
ה"מ

מחייב ר' יהודה לזייל לגבי האי לידחייה וגבי האי אומרת שני יוסף בן שמעון שהיו בעיר אחת ולקח א בעל חוב גובה ממנו דאמר ליה אי בדידך מסיקנא מ ואי בחברך ^ו מסיקנא משתעבדא לי מקמי דידך א דבר איניש אינון ערבין ביה וכולה כלישנא קמא שלא בכרו וילדו שני זכרים נותן ^ז סלעים לכהן מת יום אם לכהן אחד נתן יחזיר לו חמש סלעים ואם לשני סלעים ^ח להוציא מידם זכר ונקבה או שני זכרים ונקבה נותן ונקבות וזכר או שני זכרים ושתי נקבות אין כאן לכל ואחת שלא בכרה וילדו שני זכרים נותן חמש סלעים בתוך שלשים יום האב פטור מת האב והבנים קיימ עד שלא חלקו נתנו ואם לאו פטורין ר' יהודה אומר ונקבה אין ^(ג) ^(ב) לכהן כלום ^ט שתי נשים של שני אנשי זכרים זה נותן חמש סלעים לכהן וזה נותן חמש סלעים בתוך שלשים ^י אם לכהן אחד נתנו יחזיר להם ככהנים נתנו ^{יא} אינן יכולין להוציא מידם זכר ונקבה תלפדות את עצמו שתי נקבות וזכר או שתי נקבות ושני זכרים אחת בכרה ואחת שלא בכרה של שני אנשים ו בכרה אשתו נותן חמש סלעים לכהן זכר ונקבה אין כאן שני כהנים דאזיל לגבי האי ומדחי ליה ואזיל לגבי האי נמי לזייל ^כ לגבי האי ולידחייה וליזיל לגבי האי

וּבְמַחְבֵּצָה שֶׁנִּתְעַבְּרוּ: אֵם לִכֵּן אֶחָד נֶקֶץ. הָאֵץ פְּדִיּוֹן שְׁנֵיכֶם יִחְיֶה לוֹ
 וְשֶׁקָּל: אֵין יוֹכֵל לְהוֹצִיא מִיֶּדֶס. דָּכַל חַד וְחַד מִדְּחֵי לִיָּה וְאוֹמֵר הִרְיִי מִמֶּה
 וְעוֹלָתָהּ ה' סִלְעִים לִכְהֵן דְּבִרְמָה נִפְשָׁךְ דַּר הוּי זְכוֹר אֵל הָאֶחָת יִלְדֶּה
 וְיִמָּוֶתָהּ וְכֵן לְבָדוּ וְהוּא זְכוֹר וְשֵׁם הַנֶּקֶבָה פְּעוֹר שֶׁמָּא נֶקֶץ
 לְמִימַר הַנֶּקֶבּוֹת יִאֲלוּ מַחְלָה וְאֵין כֵּאֵן זְכוֹר: הָאֵץ פ' זָכָר וְנִי
 כְּדִין אוֹתוֹ שֶׁל מַעֲלָה [ע"א] מִשּׁוֹם דְּרַב אֲסִי וְרַב פַּפָּא: זָכָר וְנִי
 מִן הוֹלָדוֹת יִחְיֶה לֵּס חֲמֵשֶׁה סִלְעִים וְיִתְקַלּוּ שְׁנֵי
 הָאֲחָדִים הָאֵל לְאוֹתוֹ שֶׁנֶּחֱן לִי זְבָדֵילוֹ אֵם וְכֵן הָמוּאִיל מַחְבִּיר
 הַנֶּקֶבָה וְיִלְדֶּה הָאֵל: וְכֵן חֵיב לְפָדוֹם אֵם עַמּוֹ. לְמַלֵּךְ מִקּוּם זְכוֹר
 וְיִמָּוֶתָהּ וְיִלְדֶּה מַחְלָה הֵלֶכְךָ אֵין כֵּאֵן לִכְהֵן כְּלוּס' דִּישׁ לִבְרַח
 וְנִי: אֲבוֹת שֶׁקָּל כִּי אֲזִיל לְגַבִּיָּה הָאֵל אֵץ לִידְחִיָּיָה כֵּה

כי ליה רחמנא לכהן: ולא חזי חמס.
ה ליה מחנה לקוחות ולא אישתא
מפלגא דלקוחות לא שקיל איהו מידי
חות: ואפילו חזי חמס. ושקיל ההוא
פלגא דהוי ירושה: אי הכי. דלר'
שקיל פלגא הוא דשקיל נחמיצו
הנכסים בתמיה: חייב גרבא ממיצו
ליה גרסינן ולא גרסינן נחמיצ.
כלומר הכי איבעי ליה למיתנא רבי
יהודה אומר חייצין שאינן פטורין
לגמרי כדאמר^א אלא חזי חמס מיהא
ממיצוי ולא שייך למיתני נחמיצו
הנכסים (ה) ים (דאית ליה) (ז) מאחר
שלאחר שלשים מת אלא בשביל
החלוקה שחלקו ונעשו לקוחות הפסיד
הכהן ים לר' יהודה הפסיד ממה^א
שנתחבולו הנכסים הפסיד ממה:
האחים שחלקו. ושמיהם ספק צבורות
עשרה ים וזו לזה ועשרה וזו לזה.

דהיינו ב' סלעים ופלגא: אלימא
בין חלק הירושה בין חלק הלקוחות.
והא דקמי חייבין פלגא טו דחמשה
קאמר דהא ארמית דכולי עלמא
איית להו דרב אסי ורב פפא ושמינא
מינה דחמש ואפילו חזי חמש: אפילו
בציר מעשרהטו. חמש שמונה
לדא מנני לכהן אלא ב' סלעים שקיל
להו דהואיל ושקיל כהן בציר מחמש
כל מה דמיתרמי ליה שקיל דהא
דאמר' חזי חמש (א) ה"ה לרבות
חמש ושליש חמש ואמאי קמי אס
ללא פטורין: אלא פשיטא (דוקא)
וה דירושא. לכל חד וחד לבר
מפלגא דלקוחות דהוי חמש סלעים
דירושא. והכא. במתניתין דרשב
אסי או בדרב פפא פליגי דרימ אית
לליה דרב אסי ורב פפא הואיל דבין
הכל אין שם אלא חמש לא שקיל מידי

דממש ולא חלי חמש ור' יהודה
ויש אית ליה דרב אסי דפלגא הוי
לקוחות ולית ליה דרב פפא אלן
דצירא ליה דמלוה על גבה מלא
הלקוחות ושקיל כולוהי וי"א (ו) לית
ליה דרב אסי אלן כולוהי הוי ירושה
ושקיל כולה. והשתא דהכי ס"ל מוקמין
לה לצרייתא אם יש שם ז' זוז ליה
וי' זוז ליה צין הכל חייבין לתת כל
הנכסים ואם דצין הכל ליכא
חמש פטורין דממש ולא חלי חמש:
איכא דמסיין לה (לכולה) **סד שמעטא**
אסיפא. דמתייתין דמיליתה דרבי
יהודה: ולקח אחד מהם שדה
מחצירו. (י) הכא נמי דסבירא
לן האמין שחלקו לקוחות הן דאין
הן נשים. של אחד: וילדו ז' זכרים.
ואיגלאי מילתא דנפל הוא ושלם דצין
זכרים ונקבה. ילדו הנשים שלו במחצה
חת ילדה זכר ונקבה נחלק שחציתיה
ועליו הראוי: ואין נחלק לנהן כלום.

מסורת הש"ס

(א) ב"ב קעו. קדושין יג.
(ב) ז"ל לגביה וכן לקמן.
(ג) דחצי חמש ז"ק, (ד) ג"א.
(ה) דאיכא למימר, (ו) נמצא ממה
ז"ק, (ז) ז"ק מ"ו, (ח) אית ליה
דרב פפא ולית כו' ז"ק,
(ט) נכלוס הס"ד ומה"ד וכו'
ונקבה אין לכהן כלום כז"ל,
(י) ג"א ליתא חציבת ע"ב.

הגהות הב"ח

(א) גמי' נחמינו ונכסי נכסי חייבי
 ונגרלו: (ב) שם צמאנו י' שם
 יסודנו וכו' אין כאן לנכון:
 (ג) שם שמע סטלים לכהן
 רש"י ד"ה חייז וכו':
 מאהרש"א הנכסי:
 ד"ה צדאית ליה שאלמר: (ד)
 נזיר וכו' חטא שמע
 ד"ה לרבעי חטא:
 (ה) ד"ה והסא וכו' אל"ף
 איתתא:
 (ו) ד"ה פפא ורלית
 וכו':
 (ז) ד"ה ולקח וכו':
 נמנמניו וכו' והבא
 סבירא ליה האלמן:

[illegible][illegible]